

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Eiusdem Clementis sententia, quos vulpibus, cicadis, &c. comparet?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

& quod in morbos facile prolabitur efficiens. Quin etiam voluptates que in diuidicandis condimentis anxie sunt & difficiles, probra & maledicta inurunt: ut pote liguritionem, ingluuem, edacitatem, voracitatem, insatiabilitatem, & huiusmodi alia. Muscae quoque aptissime vocantur, & adulatores, & gladiatores, & immane genus parasitorum: ventris voluptate hi quidem rationem, illi verò amicitiam, alijs autem vitam ipsam vendentes, super ventrem serpentes, belluae hominibus similes, ad imaginem patris sui, edacis voraciq; bellua. Has ciborum vinorumque Charybdes etiam Seneca in animalium ratione carentium classem reponens ait:

Senec. ep. 60. Taurus paucissimorum iugorum pascuis impletur: una silua elephantis pluribus sufficit: homo & terra pascitur, & mari. Quid ergo? tam insatiabilem nobis natura alnum dedit, cum tam modica corpora dedisset, ut vastissimorum edacissimorumq; animalium ariditatem vinceremus? minimè. Quantulum est enim, quod natura datur? paruo illa dimittitur. Non fames nobis ventris nostri magno constat, sed ambitio. Hoc itaq; (ut ait Sallustius) ventri obedientes animalium loco numeremus, non hominum; quosq; verò ne animalium quidem, sed mortuorum.

VII.

Clem. Alex. lib. I. Strom. Verùm ad Clementem reuertamur, qui Sophistas ciceronum & vulpium nomine condecoratos nihil mentis, multū vocis, aut strepitus potius habere afferit. Ob hanc artem, inquit, se efferentes Sophiste infelices, canoris quibusdam suis nigris garrentes, cum in nominum delectu & certa dictiōnū compositione & connexione, tota vita laborant, cicadis apparent loquaciores, eos quibus pruriunt aures non satis, ut mihi videtur, viriliter demulcentes, & tūillantes.

Verborum non stilla cadens, sed flumen iners.
Et certè quemadmodum veteribus in calceis, imbecillaq; sunt alia & diffluent, sola autem eis restat lingua. Pulchre ergo eos insectans scribit Solon Atheniensis:

Ad linguam afficit, & dulcia verba loquentes.

At quod fit, nemo spectat, agentis opus.

Ac quiuis vestrum vulpis vestigia fugit,

Et mentem vacuam putidulamq; gerit.

**Matth. 8.
Luc. 9.** Hoc viisque significat vox illa salutaris: Vulpes foneas habent, filii autem